

deze patronen vinden dan door ze Futuristisch te noemen. Ook is er iets van het Perzische ornament in. De motieven, alle aan het plantenrijk ontleend, bestaan uit eenheden van veelheden, d. w. z. dat een bloem vaak uit gecombineerde deelen van verschillende bloemen, een blad uit veelheden van verscheidene bladen is gevormd. Soms werd een bloem als een enkele kleurvlak met een simpel steeltje en takje op gelijke afstanden over het vlak herhaald, soms slechts hier of daar even als neergegooid; maar steeds op de juiste plaats. Overdacht en weloverwogen,

met gevoel voor het evenwicht, zoowel in kleur als in teekening, is dit werk altijd. Theehoezen, tashjes zijn soms over het geheele vlak bewerkt, met een witje hier of daar als een oog; bijna motief tegen motief aan, slechts een smal kleurlijntje van de te bewerken zij doorlatend. Het rood van klaprozen en rozenrood, het felle rood van schminck, korenbloemenblauw en hevig paars; de felste oranje en geeltjes tegen zwart of felgroen aangewerkt; al deze kleuren zijn met uiterst kleurgevoelig oog, met fijnen smaak bijeengevoegd.

Deze kleurige voorwerpen sierden stoelen,

KUSSEN, NAAR ONTWERP VAN DE ZWART.
UITGEVOERD DOOR MEVROUW DE ZWART—KETJEN.

tafels, kasten en buffetten en waren een levendige blijde noot boven het stemmig bruin der meubels van Van der Sluys.

Jaap Gidding, die ook ander werk had, bekoorde met ontwerpen in gebrand glas, welke, naast oudere gehangen, stelligen vooruitgang toonden. Zijn stijl, waarin verbrokkeldheid, gebrek aan samenhang hinderde, heeft een omkeer ondergaan. Zijn composities zijn breder van bouw, grooter van lijn, er is concentratie van vizie in gekomen. Gidding werkt met het zeer harde opalescent-glas uit Boheme, platen gebrand glas van één kleur, in welke vlamme